

ספינת המעפילים *מדינת ישראל* הפליגה מנמל פורמיה שבאיטליה ב-8 במאי 1948 ועל סיפונה 243 מעפילים. הספינה תוכננה להפליג יחד עם האנייה *לניצחון* ולקלוט את מעפיליה במרחק 200 מייל מחופי הארץ, אך עקב סמיכות ההפלגה להכרזת המדינה בוטלה התכנית ושתי הספינות המשיכו את דרכן ארצה.¹

מדינת ישראל הייתה ספינת עץ קטנה בעלת שני תרנים (Schooner) בדחי 240 טון המונעת באמצעות מנוע דיזל איטלקי (אנסלדו). שמה המקורי היה Orchidea ושם הצופן שלה היה 'נרקיס'. אורכה היה 33 מטרים, רוחבה היה 7 מטרים.

הספינה נרכשה באיטליה והוכנה להפלגה בנמל גאאטה, את ההכנות ביצעו פועלי מספנה מקומיים וצוות המלווים המיועד. ההכנות כללו בניית דרגשים והוספת סירת הצלה ל-12 איש שנקשרה על הסיפון. בנוסף צוידה הספינה ב-7.5 טון דלק, שמונה טון מים ומזון ל-16 ימי הפלגה.

בנוסף לאלה צוידה הספינה גם בשני שני מקלעי 'ברן' מתוצרת בריטניה ארבעה **רובים, תת מקלע** ואקדח, נשק זה יועד לאפשרות בה יתנכלו לה ספינות ערביות בנתיבה או שתתקל בכוח עוין באזור חוף הנחיתה.²

מפקדה של האנייה היה איש הפלי"ם עמי זינגר (עמיר) המלווה היה איש 'החבורה' ספי דיכטר וה'גדעוני' עובד שדה.

הצוות השכיר כלל רב חובל ושישה אנשי צוות כולם איטלקים. המעפילים המיועדים, 243 במספר, המתינו במחנה המעפילים שליד גאאטה, הם היו יוצאי רומניה ברובם, חברי תנועות נוער בטווח גילאים גדול. ב-7 במאי הוסעו לפורמייה והועלו לסיפון האנייה.

הספינה יצאה לדרכה ב-8 במאי, עברה במצר המסינה והפליגה מזרחה אל האי קפלוניה שם פגשה, על פי התכנית, את הספינה *לניצחון*. הספינות המשיכו בנתיב במרחק ראייה זו מזו ועצרו בדרכן מספר פעמים כדי להעביר את הרופא שהצטרף

¹ ראו להלן לניצחון

² על פי התקשורת המצרית אכן הייתה כוונה כזו, או לפחות משאלה כזו. הצפה, יום רביעי, מאי 19, 1948; מדור, Front page, עמוד 1 שם מדווחים על תקיפת אניית מעפילים מול חוף תל אביב (אירוע שלא קרה במציאות)

להפלגה מספינה לספינה, במהלך ההפלגה נולדו בשתי הספינות מספר תינוקות ובחלק מהלידות נדרשה נוכחותו.
ב- 16 במאי הופיעו שתי משחתות בריטיות (אחת מהן HMS Chieftain) על נתיבן של האניות, הן האירו בזרקור אך לא יצרו מגע.

הספינה הגיעה לקרבת נמל תל-אביב ב- 16 במאי 1948 (נמל חיפה היה עדיין בשליטה בריטית). תל-אביב הופצה באותו יום על ידי מטוסים מצריים, לכן הוחלט להתרחק ולצאת מערבה. למחרת הטילה הספינה עוגן מול תל אביב וב-17 בחודש ירדו המעפילים בגלוי אל חוף מדינת ישראל הריבונית.³

---

³ לאחר הפלגה זו המשיכה הספינה לפעול בשרות המוסד לעליה. בין היתר הועסקה בהברחת צעירים ברי גיוס ממחנות המעצר בקפריסין ארצה. באחת מהפלגות אלה נסחפה בנובמבר 1948 בעת סערה אל החוף הסורי וחולצה ע"י אח"י מעוז – ק-24 (לשעבר אוניית המעפילים 'בן הכט').

